

KULTURA

manifestacije

**Ljerka Njers i Jura
Stubičanec u
kajkavskom ozračju**

KRAPINA, 18. rujna – Posjetitelji Tjedna kajkavske kulture u Krapini imat će u petak, 20. rujna zanimljiv program u spoju slike, stihova i glazbe. Naime, u maloj dvorani Pučkoga otvorenog učilišta, u 18 sati, otvorit će se izložba slika slikarice i keramičarke Ljerke Njers uz Hommage Juri Stubičancu, odnosno njenu pokojnom suprugu, kajkavskom pjesniku Juri Šabanu. Slikarica Ljerka Njers, kako to u katalogu najavljuje kritičarka Lilijana Domić, donosi u novom ciklusu slika blistavu impresiju cvijeća. U glazbenom recitalu s pjesmama Jure Stubičanca sudjelovat će glumice Smiljka Benceti i Nada Klašterka te glazbenici Zvonko Špišić, Bojan Kodrić, Vanja Lisak i Stjepan Srpk. Izložba Ljerke Njers ostaje otvorena do 11. listopada. M. S.

Impresija cvijeća: Slika Ljerke Njers

PROJEKTI – U Dubrovniku počinje međunarodni skup kojim se predstavljaju najbolji muzejski i baštinski projekti

**SVJETSKI FESTIVAL
BAŠTINE U DUBROVNIKU**

Nakon dugogodišnjih priprema ostvaruje se projekt »Najbolji u baštini« / Tim se projektom, jednim takve vrste u svijetu, u Dubrovnik dovodi svjetska muzeološka »krema«

DUBROVNIK, 18. rujna – Stotinjak vrhunskih muzejskih stručnjaka iz 18 zemalja svijeta, ponajviše europskih, okupilo se u Dubrovniku, gdje u četvrtak u Kazalištu Marina Držića, u organizaciji Europske udruge za baštinu, počinje međunarodni skup »The best in heritage« (Najbolji u baštini), jedini te vrste u svijetu. Riječ je o projektu kojim se okupljaju i prezentiraju najbolji muzejski i baštinski projekti, okrunjeni prošle godine prestižnim nacionalnim i međunarodnim nagradama. Taj hrvatski patent, kojim se najbolje u baštini u Europe i svijetu dovodi u Dubrovnik u srijedu je u dvorani Ragusini Kneževa dvora predstavio inicijator toga projekta dr. Tomislav Šola.

Oni koji očekuju da će ovde vidjeti prezentaciju razglasenih muzejskih institucija iznenadit će se njihovim izostankom. No, ni jedan od njih još nije zasluzio neku od ključnih međunarodnih, pa i nacionalnih muzejskih nagrada, što bi se moglo protumačiti njihovim i suviše tradicionalnim postavima i funkcionaliranjem. U vremenu, naime, kad baština u globalnom svijetu dobiva sve važniju ulogu u prepoznavljivosti različitosti, odnosno identiteta, njezinu prezentaciju mora dobivati nove atraktivnije oblike u kojima je uključena interaktivnost publike koja je još do jučer bila tek pasivna promatrač. Pri tome nelogična podjela baštine na onu muzejsku (pokretnu) i spomeničku (nepokretnu) u vremenosti postaje nedjeljivom, jer riječ je o baštini.

Poučak liverpulske muzeja

Stoga ovaj projekt »Najbolji u baštini«, objedinjujući ju, želi pokazati kako se to na najbolji način ostvaruje na različitim destinacijama, u kojima to naslijede »igra« odličujuću ulogu u turističkoj ponudi svake zemlje (kod nas još nedovoljno shvaćeno i stoga neiskorišteno).

Kako su tri liverpulska muzeja promijenile sliku toga zapuštenoga grada, priskrbivši godišnje tri milijuna posjetitelja, odnosno kako su ga revitalizirali samo je jedan od mogućih poučaka ovoga skupa. Kako se, pak, iz jednog napuštenog plivačkog bazena može stvoriti Muzej umjetnosti i tehnologije kojem je naziv ostao »Bazen«, kako je to učinjeno u Roubaiju u sjevernoj

Vesna Kusin

Postav Muzeja grada Zagreba: Ovjenčan Nagradom grada Zagreba bio je i u užem izboru za Nagradu Europski muzej godine

festivali

**»Je li jasno,
prijatelju« u
Aleksandriji**

ZAGREB, 18. rujna – Film Dejana Aćimovića »Je li jasno, prijatelju?« uvršten je u službeni program 18. međunarodnog filmskog festivala u Aleksandriji, koji se u tome egipatskom gradu održava od 18. do 24. rujna, izvijestio je DA film. Taj festival, poznat kao filmski festival sredozemnih zemalja, ove godine ima na programu, u nekoliko kategorija, 50-ak filmskih ostvarenja iz Francuske, Italije, Grčke, Egipta, Turske, Tunisa, Maroka i drugih zemalja. Aleksandrijski filmski festival je 20. međunarodni filmski festival na kojemu se prikazuje Aćimovićev redateljski prvičanac, koji je premijerno bio prikazan krajem studenoga 2000. u Zagrebu. Film, kroz priču o Martinu, osudenome na višegodišnju zatvorsku kaznu zbog namještenog ubojstva, govori o nasilju i policijskoj torturi u jednom zatvoru bivše Jugoslavije. Redatelj je scenarij napisao na osnovi životne priče jednoga svog prijatelja. (Hina)

Više nego dobar dojam: »Trubadur« iznova u Zagrebačkoj operi

OPERA – Verdijev »Trubadur« vraćen na repertoar Hrvatskoga narodnog kazališta u Zagrebu**LOTRIČEV MANRICO
BEZ PREMCA**

Dobra belkantistička predstava / U cijelovitosti tumačenja Janez Lotrič bolji je od Salvatorea Licitre, Piera Giuliacija i drugih koji slove kao vodeći Trubaduri / Lijep mladodramski verdijanski glas Galie Todorove Gorčeve u ulozi Leonore / Zapaženi Zlatomira Nikolova u ulozi Azucene, Vitomir Marof kao grof Luna, Nadežda Jonke u ulozi Ines i drugi / Zoran Juranić dirigirao sa žustrim tempima uz raspoložene soliste, orkestar i zbor

Davor Schopf

Nova operna sezona Hrvatskoga narodnog kazališta u Zagrebu počela je potkraj prošloga tjedna dvjema izvedbama »Ere s onoga svijeta« Jakova Govotca, od kojih je prva bila posvećena 20. obljetnici skladateljeve smrti. Na drugoj se u naslovnoj ulozi prvi put predstavio tenor Cvetan Stojanovski iz Skopja, ranih devedesetih godina češće nazvan u Zagrebačkoj operi.

Poslije »Ere« počeo je niz izvedbave Verdijeva »Trubadura«. Tako se ta predstava u režiji Nenada Turkalja, scenografiji Aleksandra Augustinčića i kostimima Ljubice Wagner nakon nešto više od godinu dana vratila u repertoar. Glazbeno ju je preuzeo dirigent Zoran Juranić. Njegovo pouzdano vodstvo sa žustrim tempima i vrlo dobrim, raspoloženim orkestrom i zborom, naznačilo je dobru disponiranost ansambla na početku nove sezone. Odlični solisti velikih, bogatih glasova upotpunili su više nego dobar dojam te raspjevane i glazbeno dinamične predstave belkantističkog predznaka.

Uprizorenje s logikom

»Trubadur« je od premjere 1985. godine vrlo malo izgubio u scenskom smislu. Neke su se kulise istrošile, ali sklad zagasitih boja i topnih tonova scene i kostima nije izgubio ništa od svoje

odmjerenosti. Tomu pridonoši i promišljeno, uredno scensko uprizorenje Nenada Turkalja u kojemu svaki lik i zborne skupine imaju logično mjesto u iznosa dramatične opere priče.

Naslovnu ulogu tumačio je slovenski, europski, ali i naš zagrebački hrvatski tenor Janez Lotrič. Može se reći da Manrico nikada nije pjeval bolje i ljepše. Kod Lotriča upravo to najviše odusevljava što stalno raste i poboljšava svoje pjevanje. Osrtvao je potpuno čistoču svih tonova i linija, mekoču fraziranje i njansiranja, profinjenu dinamiku, a njezine visine i trijumf u strettii uopće nije potrebo posebno naglašavati, već se oni podrazumijevaju. Glumački mu se u potpunosti predao, riješiši Manricov junacički, vojnički, ali i nježan, osjećajni karakter. S takvim Manrićem Lotriču danas nema prema u svijetu. U cijelovitosti tumačenja bolji je od Salvatorea Licitre, Piera Giuliacija i još pokoje talijskog tenora, koji slove kao vodeći Trubaduri. Lotrič je cijelina atraktivna, voikalna strana njezina tumačenja, ima još poneki, mali detalj za dotjerivanje, a scenska strana iziskuje više glumačkog angažmana.

Ako se mogu tražiti skrivena značenja, možda je onda nastup mezzosopraništice Zlatomire Nikolove u ulozi Azucene u prvom »Trubaduru« na početku sezone u Zagrebu dobar znak za buduće češće susrete s tom nekoč redovitom gošćom Zagrebačke opere. Vulkanska snaga njezina glasa u službi dramatične sudbine cigana junakinje i tragedije što ju okružuju, nikoga ne može ostaviti ravnodušnim.

Balkantistički kvartet upotpunio je bariton Vitoimir Marof kao glumački decentan i pjevački suveren grof Luna. Bas Ivica Trubić trudio se što ujednačenije otpjevati Ferranda. Sopranička Nadežda Jonke ugodno je iznenadila ljepotom i ukusom s kojim je oblikovala ulogu Ines.

Predstava »Trubadura« u subotu, 21. rujna posvećena je obilježavanju 80. obljetnice rođenja Vladimira Ruždika. Puccinija, Wagnera, Mo-

zarta i Čajkovskoga.

Muzikalno vodene fraze

U Zagrebu je u Verdijevu godini pjevala Leonoru u »Moći sudbine« i Aidu. Od prošle sezone solistica je Ljubljanske opere, u kojoj je često pjevala baš Leonoru u »Trubaduru«. Prikupljeno istekako se osjetilo u aktivnom pjevačkom nastupu živih, zvonkih tonova i muzikalnom vodenju fraza. Iako je cijelina atraktivna, voikalna strana njezina tumačenja ima još poneki, mali detalj za dotjerivanje, a scenska strana iziskuje više glumačkog angažmana.

Ako se mogu tražiti skrivena značenja, možda je onda nastup mezzosopraništice Zlatomire Nikolove u ulozi Azucene u prvom »Trubaduru« na početku sezone u Zagrebu dobar znak za buduće češće susrete s tom nekoč redovitom gošćom Zagrebačke opere. Vulkanska snaga njezina glasa u službi dramatične sudbine cigana junakinje i tragedije što ju okružuju, nikoga ne može ostaviti ravnodušnim.

Balkantistički kvartet upotpunio je bariton Vitoimir Marof kao glumački decentan i pjevački suveren grof Luna. Bas Ivica Trubić trudio se što ujednačenije otpjevati Ferranda. Sopranička Nadežda Jonke ugodno je iznenadila ljepotom i ukusom s kojim je oblikovala ulogu Ines.

Predstava »Trubadura« u

priznanja

**Norman Foster dobio
japansku Praemium
Imperiale**

ZAGREB/LONDON, 18. rujna – Norman Foster, jedan od vodećih svjetskih arhitekata, dobio je uglednu nagradu za životno djelo Praemium Imperiale, koju dodjeljuje Japanska umjetnička udruga, javio je srijedju BBC. Glasoviti britanski arhitekt pridružio se kratkom popisu dobitnika ugledne nagrade za životno djelo na kojem se nalaze još i Akira Kurosawa, Leonard Bernstein, Ingmar Bergman, John Gielgud, Peter Brook, Frank Gehry, Willem de Kooning i David Hockney. Foster je potpisao više od stotinu arhitektonskih projekata širom svijeta, uključujući i zračnu luku u Hong Kongu, Centar za vizualne umjetnosti u Norwichu, most Millennium u Londonu te Reichstag u Berlinu. »Velika je čast pridružiti se tako dostojarstvenom i slavnom društvu«, rekao je Foster. »Osobito sam sretan zbog nagrade budući da osjećam veliku naklonost prema japanskoj umjetnosti i arhitekturi«, dodao je Foster. (Hina)

PROJEKTI – U Muzeju grada Zagreba otvara se izložba »Riječka luka: povijest, izgradnja, promet«

KRONIKA RIJEČKE LUKE

Povijest riječke luke prikazana na 23 panoa s grafikama, planovima, fotografijama i dokumentima / »Impresije – autorska izložba riječkih dizajnera i fotografija« sa snimcima Vesne Rožman, Klaudija Cetine, Janija Branka Kukurina i Ranka Dokmanovića

ZAGREB, 18. rujna – Izložba »Riječka luka: povijest, izgradnja, promet« bit će otvorena u četvrtak s početkom u 20 sati u Muzeju grada Zagreba. To je gostujuća izložba Muzeja grada Rijeke, koja je već bila predstavljena u matičnoj kući, a potom i u Budimpešti. Riječ je o 23 panoa, s grafikama, planovima, fotografijama i dokumentima koji prate povijest riječke luke, od vremena kada je bila smještena na ušću Rijeke do današnjeg dana.

Milica Trkulja, autorica izložbe, kazala je da su panoi raspoređeni po kronološkom slijedu od vremena ugarske uprave, preko dva svjetska rata kada je Rijeka bila podijeljena između Kraljevine Italije i Kraljevine Jugoslavije, pa sva do naših dana.

Dizajner Klaudija Cetina, autor postava izložbe, naglasio je da je slikovnu i pisanoj gradu osmislio na samostojecim panoima poduprtim postamentima, a u njima se nalaze makete stoke, te onaj teret koji se odvajkada trgovalo u riječkoj luci kao što su žitarice, mirodije, koža, drovo, cement, metal i slično.

Vinko Ivić, ravnatelj MGZ, primijetio je da ova riječka izložba ispravlja absurdnu međunarodnu nego međugradska nacionalna suradnja.

Vlasta Tolić

Riječka luka između dva rata: Linija dijeli Kraljevinu Italiju i Kraljevinu Jugoslaviju

PRIJEPORI : Društvo hrvatskih književnika između ostavki i potpora**JOSIP PAVIĆIĆ: NE
IZLAZIM IZ DHK!**

ZAGREB, 18. rujna – Josip Pavićić, dugogodišnji član i negdašnji potpredsjednik Društva hrvatskih književnika (DHK), poslao je otvoreno pismo Upravnom odboru DHK ističući da uzme »k znanju da ne izlazi iz časnoga Društva«.

»Duboko potresen dramatičnim izlascima iz Društva hrvatskih književnika, a osobito najavama osnivanja režimskog Hrvatskog društva pisaca pod predsjedanjem Velimira Viskovića i patronatom Račanove Vlade, molim vas da umetnete k znanju da ne izlazim iz našega časnog Društva«, piše Pavićić u otvorenom pismu.

Dodata kako kao dugogodišnji član i potpredsjednik Društva hrvatskih književnika u njegovim junackim danima (1987. do 1993.), a u skladu s boljim demokratskim običajima, ne može prihvati primitive nastrage na integritet Društva pod krovom kojega se od vremena Ivana Trnskog i Miroslava Krleže do Antuna Šoljana i Slavka Mihalića

skutriła mala, njemu vrlo draga hrvatska književnost. »Krov pod koji smo se sklonili, na žalost, proklinjava, no to ne znači da ga treba srušiti nego da ga moramo popravljati. Tko s nama želi graditi, dobro je došao, tko naše želi rušiti, otjerajmo ga bez pardona u PEN i HDP!«